

Petr Najman hvězdou závodů v Hořicích

Přišel jsem, viděl jsem, zvítězil jsem, tak by se dal označit závodní víkend letošního 58. ročníku 300 zatáček Gustava Havla v podání Petra Najmana, který ohromil soupeře a fanoušky svými bezkonkurenčními třemi výhrami.

Po roční pauze se **Automoto klubu v AČR Hořice** podařilo uspořádat další ročník slavných závodů **300 zatáček Gustava Havla**. Kvůli pandemickým opatřením byly letošní zatáčky odloženy na srpnový termín závodů České Tourist Trophy a o uplynulém víkendu jsme proto mohli sledovat závody moderních tříd českého mistráku doplněné o závody Mezinárodního Road Racingového šampionátu (IRRC).

Český závodník **Petr Najman** je od letošku **pravidelným účastníkem IRRC ve třídě Supersport**, takže ho v Hořicích čekaly dva závody této kubatury. K tomu se zúčastnil tradičně závodu třídy **Supermono** českého mistrovství. Před víkendem si každý závodník dává nějaké cíle, které by chtěl pokořit, ale Petrovi se podařilo něco neskutečného, co ani sám nečekal. Všechny tři závody ovládl s naprostým přehledem a s náskokem několika vteřin dokázal oslavit tři vítězství.

Petr Najman

"Do Hořic jsme vyrazili již ve čtvrtek, abychom si stihli všechno na víkend připravit. V pátek proběhly administrativní a technické přejímky a akce na zámku. Díky tomu jsem se po dvou letech setkal s fanoušky road racingu. Všechny jsem moc rád viděl. Následně probíhalo vyhlášení mistrů České republiky za rok 2020, kde jsem získal první místo za Supersporty a třetí místo za Supermona.

V sobotu naše třída otevřela závodní program, když jsme začínali Warm Upem. Na motorce mi přišlo, jakoby se na okruhu zkrátily rovinky, změnily zatáčky a všechno se mi zdálo obtížné. Kvůli tomu jsem byl nervózní, že mě čeká těžký víkend. Tenhle pocit mám pokaždé, když přijedu do Hořic. Do prvního tréninku Supersportů jsem se už cítil dobře. Jel jsem své tempo a byl jsem mile překvapen, že to dalo na první místo. S tím jsem byl samozřejmě spokojený a čekal mě trénink se Supermonem. Tam se mi podařilo jezdit časy okolo 2:28, což také stačilo na průběžnou pole position. Do druhého tréninku Supersportů jsme nedělali žádné změny v nastavení, protože motorka fungovala dobře, bylo to o tom jen jet. Kvůli plnému startovnímu roštu bylo těžké si na trati vytvořit místo a zajet rychlé kolo. To se mi podařilo až v osmém kole, kde jsem zajel čas 2:19,9. Tím jsem si splnil cíl, protože jsem si před víkendem říkal, že bych mohl stlačit čas pod 2:20. O pár tisícín vteřiny (0,017 s) to zároveň stačilo na první pozici na startovním roštu. Do druhého tréninku v Supermonech jsem vyjel jen na pár kol hlavně otestovat techniku a čekali jsme, jak se kvalifikace vyvine. Druhou kvalifikaci vyhrál Shaun Anderson, ale díky kombinaci časů obou tréninků mi to dalo na první místo i v této třídě. Sobotu jsme tak završili dvěma pole position pro nedělní závody. Večer jsme připravovali motorky na závody a já šel brzy spát, abych měl síly na neděli.

V neděli ráno jsem byl hodně nervózní, protože jsem věděl, že mi soupeři nedají nic zadarmo a že to budou těžké závody. Začínali jsme v 9:30 prvním závodem šestek, do kterého se mi vůbec nepovedlo dobře odstartovat. Byl jsem rád, že jsem se v první zatáčce udržel na druhém místě za Pierrem Yvesem Bianem. Během pár zatáček jsem byl za ním nalepený a chvíli jsem si ho četl. Ve třetím kole jsem cítil, že mám dobré tempo na to se před něj dostat a ujet mu. Při najíždění dolu do města se mi ho podařilo předjet a hned jsem si začal budovat náskok. Náskok jsem nakonec neustále navyšoval a nakonec si dojel pro mé první vítězství se Supersportem jak v Hořicích, tak v šampionátu v IRRC. Měli jsme velkou radost, ale nemohli jsme moc slavit, protože nás čekaly ještě dva závody.

Další v pořadí byl závod na Supemonu, do kterého jsem dobře odstartoval. Kvůli malému objemu motoru mi na startu Shaun Anderson ujel, ale dokázal jsem se ho v prvním kole držet. V dalším kole jsem ho předjel a začal si opět dělat náskok. Jezdil jsem časy kolem 2:25,3, což bylo na hranici traťového rekordu této třídy, ale pro mě to bylo stabilní tempo. Shaun nakonec ze závodu odstoupil. V posledních kolech jsem si kontroloval náskok a snažil se šetřit na druhý závod v Supersportech, protože ten byl hned po Supermonech. V pořádku jsem dojel do cíle s náskokem 24 vteřin a motocyklu konstruktéra Jana Pavlíčka přivezl zlatý pohár.

Oproti ostatním jezdcům ze Supersportů jsem měl menší hendikep, že jsem měl dva závody za sebou, takže jsem si jen osušil hlavu, napil se a už mi mechanici chystali motorku na další závod. Start do druhého závodu šestek byl lepší, ale stejně se Pierre Yves Bian opět dostal do vedení. Pierre nasadil rychlé tempo a myslel jsem si, že to bude těžší, než v ranním závodě. Dvě tři kola jsem za ním jel a dařilo se mi ho držet. Poté jsem našel skulinu na konci cílové rovinky a předjel ho. Znovu se mi podařilo mu cuknout a postupně si navýšit náskok na pět vteřin. Ten jsem si udržel až do cíle a vyhrál jsem i ve druhém závodě. Z Hořic jsem si díky tomu odvezl 50 bodů do šampionátu IRRC. Docela mě překvapilo, že jsem po závodech nebyl fyzicky až tak unavený, ale bylo to o to víc náročné na psychiku, abych udržel koncentraci.

Tři výhry v jeden den je něco neskutečného, v tohle bych nikdy nedoufal a ani bych si nedokázal představit, že bych to dokázal. Mám obrovskou radost a děkuji mému týmu, který pracoval na jedničku, kluci dobře makali a výborně mi připravili motorky, vysloveně děkuji Vítovi Válkovi, Pepovi Honzátkovi, Janu Pavlíčkovi, mámě s tátou, zbytku týmu a sponzorům, bez kterých by to nešlo. Bez všech těchto lidí bych takových výsledků nedosáhl.

Nyní se budu soustředit na další závody IRRC, které budou v září v Hengelu. Závody v Trenčíně vynecháme. Hengelo bude předposledním podnikem v IRRC a jelikož jsem nyní získal spoustu bodů, dokázal jsem se posunout na třetí příčku v celkovém hodnocení Supersportů. Mám proto reálnou šanci se posunout dopředu. Kvůli mému pádu v Chimay bude těžké bojovat o titul, ale zase díky tomu jsme zlepšili motorku. Bez toho bych takhle v Hořicích nejel. Byla to drahá, ale dobrá zkušenost a bez toho bych to měl v Hořicích těžší. Na závěr bych chtěl také popřát zraněným jezdcům brzké uzdravení."